

کۆچی زانایانی کورد بۆ به‌غدا و شوینها ته فکری و کولتووریه‌کان

پ.د. محمد زوبیر بابیزی میراوهیی¹

مامۆستا له ناوهنده‌کانی زانستی مه‌هاباد

mohammad.zobeir133@gmail.com¹

المؤلف المراسل: پ.د. محمد زوبیر بابیزی میراوهیی

پوخته

کۆچکردنی زانایانی کورد بۆ به‌غدا، ته‌نیا کۆچیکی ئاسایی نه‌بووه له ناوچه‌یای جوگرافیایی بۆ ناوچه‌یه‌کی تر. له‌ راستیدا ئه‌مه ئالوگۆری ناوهنده‌کانی زانستی‌یه و درێژ‌ه‌په‌ده‌ری سروشتی جوگرافیایی ناسیاری و زانیاری له‌ ولاتانی ئیسلامی‌دایه. به‌غدا وه‌ک پایته‌ختی فکر و ئه‌ندیشه و ناوهندی سامانی زانستی جیهانی ئیسلام، که‌ش و هه‌وایه‌کی پێکده‌هێنا که له‌ودا که‌سانی بلیمه‌تی په‌روه‌رده‌ی جوگرافیایی کوردستان، باشتر ده‌یان توانی له‌ ئه‌لقه‌کانی فیه‌قی، عیرفانی، ئه‌ده‌بی، فه‌لسه‌فی و ...، که‌شه‌ بکه‌ن و بینه‌ ئه‌ستێره‌ی که‌شه‌وه له‌ ئاسمانی زانستدا. له‌م توێژینه‌وه‌دا هه‌ول‌دراوه به‌ شیوازی شیکاری و به‌هرمه‌ندبون له‌ بۆچوونی ناوهند و وه‌رسوهرانی زانست، هه‌وکار مه‌کانی که‌متر باس‌لیکراوی کۆچ و باری زانایان تاوتوێ بکریته. لێکدانیه‌وه‌کانی توێژینه‌وه‌ ده‌ری ده‌مخات که کۆچکردنی زانایانی کورد بۆ به‌غدا، ته‌نیا له‌به‌ر پێداویسته‌یه‌کانی زانستی و کومه‌لایه‌تی نه‌بووه، به‌لکه‌ بوو به‌ هه‌وی به‌هرمه‌نه‌نی جۆریک له‌ وه‌رچه‌رخانی زانستی که لێکه‌وته‌کانی له‌هه‌ر دوو پله‌ی تاک و شارمه‌ستانیه‌تدا ده‌بیندری.

له‌ هه‌روێ تاکه‌که‌سیه‌وه، هه‌رویه‌روبو نه‌وه له‌گه‌ڵ ناوهنده‌کانی زانستی به‌غدا، بوو به‌ هه‌وی ئالوگۆر له‌ ره‌وش ناسی (میتۆدۆلۆژی)، که‌شه‌ی ئاسۆکانی فکری و په‌یدا بوونی جیلکی تازه له‌ زانا و موختی، و له‌ پله‌ی شارمه‌ستانیه‌نیش ئه‌و کۆچکرده‌ بوو به‌ هه‌وی په‌یدا بوونی ره‌وته‌کانی تازه له‌ ره‌وشی تازه له‌ فیه‌قه و حه‌دیس، زمان و کولتوور که هه‌م به‌غدا پێی ده‌وله‌مه‌ندبوو و هه‌م کوردستان و هه‌ردوو ئالوگۆری گرینگیان تووش هات.

له‌م توێژینه‌وه‌دا ئه‌مه ده‌خه‌ریته‌ هه‌روێ که کۆچکردنی زانایانی کورد بۆ به‌غدا، نه‌ ته‌نیا هه‌رویداویهک، به‌لکه‌ ئه‌لقه‌یه‌کی گرینگ بووه له‌ په‌یدا بوونی بزوتنه‌وه‌ی فکر و ئه‌ندیشه و زانیاری له‌ ناوچه‌که‌دا، که به‌ بێ تیگه‌یه‌شتن له‌ ئه‌لقه‌یه‌، میتۆوی گۆرانگاریه‌کانی زانستی عێراق و کوردستان، ده‌مه‌بایه‌کی نیوچه‌.

وشه‌ کلێلیه‌کان: شوناسی زانستی کورد، زانیاری و ناسیاری، به‌غدا، کۆچی زانایان.

پێشه‌کی

له‌م توێژینه‌وه‌دا به‌ شیوازی شیکاری - وه‌سف - میتۆوی، هه‌وکار و بزوتنه‌ و ئه‌نگیزه‌کانی کۆچی زانایانی کوردستان بۆ به‌غدا و گرینگتر له‌ هه‌موو شتیک، شوینها ته‌کانی هه‌زی و مه‌عریفی ئه‌و باب‌ه‌تانه‌ تاوتوێ کراوه. هه‌روه‌ها باس له‌ کاریگه‌ریه‌کانی ئه‌م کۆچ کردانه‌ له‌سه‌ر گۆرانگاریه‌کانی هه‌زی و کولتوری به‌غدا و په‌یوه‌ندی ئه‌و له‌گه‌ڵ ناوهنده‌کانی زانستی جیهانی ئیسلام ده‌کری. له‌ کۆتاییدا هه‌ول‌دراوه رۆلی زانایانی کۆچ له‌ به‌ده‌یاتی بزوتنه‌وه‌کانی تازه‌ی هه‌زی و کولتوری و هه‌روه‌ها گۆرانگاریه‌کانی کومه‌لایه‌تی به‌خه‌ریته‌ به‌رچاو.

له‌گه‌ڵ سه‌رنجدان به‌ گرینگێ ئه‌م دیاردیه‌ له‌ میتۆ و کولتوور و شارمه‌ستانیه‌تی ئیسلامیدا، ئه‌م توێژینه‌وه‌یه به‌دوای ئه‌وه‌دایه هه‌تا خاله‌کانی جۆربه‌جۆری کاریگه‌ری کۆچی زانایانی کورد بۆ به‌غدا له‌ پله‌ی زانست و کولتوری ئیسلامی و گرینگیدان به‌ شوناسی کوردی و پاراستنی شوناسی دینی و یه‌که‌ریزی مه‌زه‌به‌ی، روون بکاته‌وه.

میتۆوی زانست و کولتوری ئیسلامی، به‌رده‌وام له‌ ژێر کاریگه‌ری په‌یوه‌ندیه‌کانی نیوگه‌لانی و جوگرافیایی بووه. له‌ گرینگترین و کاریگه‌رترین ئه‌و په‌یوه‌ندیانه‌، کۆچی زانایانی موسوڵمان له‌ ناوچه‌کانی جۆربه‌جۆر بۆ ناوهنده‌کانی زانستی له‌سه‌رده‌مانی میتۆ و بووه. له‌م به‌ینه‌دا کۆچی زانایانی کوردستان بۆ به‌غدا له‌ ماوه‌ی سه‌ده‌کانی رابردو تا سه‌ده‌ی بیست، رۆلی سه‌ره‌کی هه‌بووه له‌ راگواستن و که‌شه‌ی زانسته‌کانی دینی، فه‌لسه‌فی، ئه‌ده‌بی و به‌غدا له‌ سه‌رده‌مانی زێڕینی خۆیدا، وه‌ک گه‌وره‌ترین و گرینگترین ناوهنده‌کانی زانستی جیهانی ئیسلام ناسراوه و زۆربه‌ی زانایانی موسوڵمان له‌ ولاتانی ئیسلامی، روویان له‌و شاره‌ کردووه و له‌ پرۆسه‌ی که‌شه‌ و په‌ره‌پێدانی زانست و کولتوری ئیسلامی، رۆلیکی سه‌ره‌کیان گێراوه. زانایانی کوردستان به‌ میتۆ و کولتوری ده‌وله‌مه‌ند و زمانی کوردی، له‌ کاروانی کۆچی زانایاندا شوێن پێیان دیاره و کاریگه‌ری قۆلیان هه‌بووه له‌سه‌ر هه‌ر و کولتوری کوردستان و به‌غداوه.

- Publisher: University of Sulaimani, ISSN (Print): 1813-0852, ISSN (Online): 2617-3034
- Journal Website: <https://sjh.univsul.edu.iq/>, Conference Name: [Kurdish scholars in Baghdad were pioneers of thought and sources of knowledge.], Year: [2026], DOI: [10.17656/jzsb.12383]
- Submission Date: [2026/1/7], Revised Date: [Insert], Accepted Date: [2026/2/13], Published Date: [02/08/2026]

هۆکاری هه‌ل‌ب‌زاردنی ئهم توێژینه‌وه‌یه:

شیکاری بوارمکانی کۆمه‌لایه‌تی و مه‌عریفی کۆچی زانایان بو به‌غدا، لیکدانه‌وه‌ی هۆکارمکانی کۆچ و شوێنه‌اته‌کانی هزری و کلتوری و گرینگیدانی زانایانی کورد به‌شوناسی کوردی.

شێوازی توێژینه‌وه:

بۆ ئه‌نجامدانی ئهم توێژینه‌وه، شێوازی شیکاری - وه‌سف - میژوویی رمچاو‌کراوه، له‌گه‌ڵ به‌هره‌مه‌رگرتن له‌ سه‌رچاو‌مکانی کتێبخانه‌یی.

بنیاتی توێژینه‌وه:

سروشتی ئهم توێژینه‌وه، ئه‌وه‌ی خواست که بکری به‌چهند به‌ش. له‌ به‌شی یه‌که‌مه‌دا: هۆکارمکانی کۆچی زانایانی کورد بۆ به‌غدا تاووتوێ کراوه. له‌ به‌شی دووهمه‌دا: په‌رتووخانه‌کانی به‌غدا و رۆلیان له‌ کۆچی زانایانی کورد و له‌ به‌شی سێهه‌میشدا: تیشک خراسته‌وه سه‌ر شوێنه‌اته‌کانی هزری، کلتوری کۆچی زانایان.

له‌ کۆتایی‌دا، ئهو ئه‌نجامانه‌مان خستۆته‌په‌روو که له‌م توێژینه‌وه‌دا پێیان گه‌یشتم، له‌گه‌ڵ لیستی سه‌رچاو‌مکان و پوخته‌ی توێژینه‌وه به‌ زمانی ئینگلیزی.

١. هۆکارمکانی کۆچی زانایانی کورد بۆ به‌غدا

کۆچی زانایانی کورد بۆ به‌غدا دیاردیه‌کی که‌م ره‌نگ نه‌بووه و به‌دی هاتووه له‌ کۆمه‌لایه‌تی هۆکاری زانستی، دینی، ئابووری، سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی له‌ سه‌رده‌مانی میژوودا. به‌غدا وه‌ک یه‌کێک له‌ کۆترین ناوهنده‌کانی زانستی و کلتوری جیهانی ئیسلام، به‌رده‌وام بۆ زانایان و به‌تایبه‌تی زانایانی کوردستان، دله‌رفینییه‌کی تایبه‌تی هه‌بووه. به‌گوته‌ی یاقوتی هه‌مه‌وی: کانت أم دنیا و سیده البلاد. (حموی، ١٩٧٧: ١/ ٤٥٦) تاووتوێ کردنی کۆچی زانایان بۆ به‌غدا ئه‌وه‌ پێشان ده‌دا، که هۆکارمکانی رابردوو و ئێستا جیاوازیان هه‌یه به‌ تایبه‌تی له‌ ماوه‌ی 200 سالی رابردوو تا به‌ ئێستا.

١-١. پله و شوێنی زانستی و دینی به‌غدا: له‌ سه‌رده‌می عه‌باسیه‌کانه‌وه به‌غدا، وه‌ک ناوهندی خه‌لافه‌ت و بنکه‌ی به‌رهمه‌پێنانی زانستی ئایینی، که‌لام و ئه‌ده‌بی ده‌ناسرا. به‌ فرمانی خه‌لیفه ئه‌بوجعه‌فر (١٣٦-١٥٨ک)، زانایانی زۆر روویان کرده به‌غدا، که رۆلی سه‌رمه‌کیان هه‌بووه له‌ دامه‌زراندنی بناغه‌کانی زانستی ئهو شاره، بو تایبه‌تی دامه‌زراندنی مه‌درسه‌ی زانستی به‌غدا. (رزاق، ١٣٩٢: ٢٦٤) هه‌بوونی قوتابخانه‌کانی نیزامیه، په‌رتووخانه‌کان و زانایانی لێهاتوو له‌ هه‌موو مه‌زه‌به‌کانی ئیسلامی له‌ به‌غدا، وایکردبوو که زانایانی کورد به‌ په‌ڕۆشه‌وه رووی تیکه‌ن و له‌و ئوقوناغه‌کانی خۆبندن به‌ سه‌رکه‌وتوویی ته‌واو بکه‌ن و ئه‌وانیش پێوه‌لکاوی ئه‌لقه‌ی زانایانی لێهاتووی جیهانی ئیسلام بن. ئه‌بوبه‌کر بن عیاش (له‌دایک بوون ١٩٣ک)، له‌باره‌ی گرینگێ به‌غدا ده‌لێت: ئیسلام له‌ به‌غدا بوو و له‌ر استیدا به‌غدا راوچی گه‌وره‌پیاوانه. (به‌غدادی، ١٤٢٧: ٤٧) هه‌روه‌ها (ابن بطوطه) ده‌لێ که به‌غدا له‌ سه‌رده‌می ساسانیه‌کان، شارێکی مه‌زه‌به‌یی بووه. (ابن بطوطه، ١٣٧٦: ١/٢٧٥) به‌غدا گرینگترین شاربووه له‌ رووی په‌یوه‌ندی و رووبه‌رووبونه‌ی مه‌زه‌به‌یی ئیسلامی و قسه و گفت و

گۆکردن له‌سه‌ر بابته‌ی هزری، ئیعتیقادی، زانستی و ... له‌ نێوان زانایاندا به‌ گه‌رمی باو بووه. (بارانی، ١٣٩٢: ٢) نیزامی (٥٣٠-٦٠٢ک)، شاعیری به‌ناوبانگی کورد له‌ گۆرمه‌پانی ئه‌ده‌بی فارسیدا، له‌ وه‌سف به‌غدا به‌ شێوه‌ی ته‌مه‌سیل و کینایه (له‌ خسته‌ی دووهمه‌دا)، که کینایه‌یه له‌ گه‌وره‌یی و گه‌شه و خوشی به‌غدا، ده‌لێت:

به‌ شادی بر لب شط جام جم گیر کهن زنبیلی از بغداد کم گیر

(نظامی، ١٣٨٣: ١/٢٢٩)

هه‌روه‌ها سه‌لمانی ساوجی (٧٠٩-٧٧٨ک)، شاعیری ئێرانی، له‌ مه‌دحی به‌غدا، ده‌لێ:

بغداد سایه بر همه آفاق زان فکند که افکنده سایه بر سر او سایه خدا

(ساوجی، ١٣٧١: ١/٢٧)

که خسته‌ی دووهمه‌م وه‌رگیراوه له‌ (دار السلام) ی به‌غدا. سافی هیرانی (١٨٧٣-١٩٧٧ز)، شاعیر و عارفی کوردیش ده‌لێ:

تا حشری خاک و سه‌رکه‌م ته‌سکینی قه‌لم نایی

بای سه‌با مه‌گه‌ر بێنی خاکی ده‌ری به‌غداوه

(دیوانی صافی، ٢٠٠٤: ٢١٢)

٢،١. په‌یوه‌ندییه‌کانی مه‌زه‌به‌یی و فقه‌یی: زانایانی کورد، په‌یوه‌ندییه‌کی به‌هێز و قوڵیان به‌ ئایینی ئیسلام هه‌بووه و له‌سه‌ر رێبازی شافعی بوون. به‌غدا وه‌ک ناوهندی گرینگێ فقه‌یی شافعی هه‌ژمار ده‌کرا. ئهو هاوبه‌شی و په‌یوه‌ندییه‌ی زانایانی کورد بوارخۆشکه‌ر بووه بۆ کۆچی زانستی و مانه‌وه‌ی ماوه‌ریژی هه‌ندێ له‌ زانایانی کورد له‌ به‌غدا.

٣-١. له‌ زۆرینه‌ی کات و سه‌رده‌مه‌کاندا، به‌تایبه‌تی له‌ سه‌رده‌می عوسمانیه‌کان، به‌غدا ناوهندی ئیداری و سیاسی به‌ربلای بوو که به‌شیکێ کوردستانیشی ده‌گه‌رتوه. دانانی هه‌ندێ له‌ زانایانی کورد له‌ پۆستی قازی، موختی و وانه‌وتنه‌وه و کاروباری ئیداریدا، ئه‌وانی هانده‌دا بۆ کۆچ بۆ به‌غدا و مانه‌وه‌یان له‌م شاره. له‌ ٢٠٠ سالی رابردوودا کۆبوونه‌وه‌ی هیزی سیاسی له‌ به‌غدا، هۆکار بووه بۆ مانه‌وه‌ی گه‌وره‌ی زانایانی دینی و فکری کوردستان له‌م شاره‌دا.

٤-١. گوشاره‌کانی سیاسی، نه‌منی و کۆمه‌لایه‌تی له‌ کوردستان: له‌ ماوه‌ی به‌تایبه‌تی ٢ سه‌ده‌ له‌مه‌مه‌پێش، له‌ کوردستاندا زۆر ئالۆزی هه‌بووه له‌رووی سیاسی و سه‌رکوت کردنی بزوتنه‌وه‌کان و لاواز بوونی ناوهنده‌کانی خۆمانه‌ی دینی و جاری وایش بووه، سنووردار کردنی به‌تایبه‌تی ئهو هه‌لومه‌رجانه له‌ سه‌رده‌می کۆتایی ده‌وله‌تی عوسمانیدا و ده‌ست تێمه‌ردانه‌کانی به‌ریتانیا، (Ozoglu, 2011: 8) بوو به‌هۆی ئه‌وه‌ی که هه‌ندێ له‌ زانایانی کورد بۆ پاراستنی ئاسایش

دامهرانی کتبخانه له به‌خدا، بابەتیکى زۆر گرینگ بووه و به شێوهیهک، {که لهسەدهکانى ٤ و ٥ى کۆچى دامهراندنى کتبخانه له چالاکییهکانى گرینگ ههژمار کراوه.} (هه‌مان، ٥٧٣)

زانایانی کورد له‌مگه‌ل گه‌یشتن بۆ ئهم شوێنانه‌، هاو‌به‌شی چالاکیان هه‌بووه‌ و بوون به‌ دره‌وشاو‌ترین ئه‌ستێر مه‌کانی زانسته‌ی و مه‌عره‌فه‌ته‌ی له‌ هه‌موو جیهانه‌ی ئیسلامدا.

یہ ایک لہ نئرمونمکانی مہزہبی و فکری زانایانی کورد لہ بہ عدا، رووبہروو بوونی راستہ خو لہ کگل مکتبہ فقیہی، کہ لامی و فلسفہ فیکہ کان بوو۔ دمستکھوتتی هاوکات بہ نووسراومکانی مہزہبہ کان و تمنانت ئاسوارمکانی فلسفہ فی و مہنتیقی، بوو بہ ہوی ئہوی کہ ئاسوی فکری و مہعرفی ئہوان گشہ بکات۔ ئہم ہموو کتبخانہ، روئیکی گرنگیان ہمبوہ لہ بدیہاتی تیروانینی بہر اورکارانہ و روجیہی رخنہی زانستی زانایانی کورد۔

ئەمۇ زانايانەى كە چوون بۇ بەغدا، وردە وردە لەگەل
شېوازەكانى تازەى لىكۆلئىنەو و نووسىنى زانستى ناسىاوبوون. ئەم
گۆرانكارىيە لە شېوازەكاندا، لە بەرھەمەكانى زانايانى كوردى
دانىشتووى بەغدا بە باشى دەردەكمۆيت و نىشان دەدات كە كىتىخانە،
ھۆكارىكى شاروومىيە بەلام سەرمەكى و بىنەرمەتيە لە ئالگۆرى
شېوازى زانستى ئەوان. بۇ نموونە، جەمىلە صدقى زەھاوى لە بەغدا،
بە ھۆى سەردانىكردن بۇ كىتىخانەكان و بەشداری لە كۆبۆنەمەكانى
زانايانى ئەم شارە، بوو بە پېشەنگى نوپىكارى تازە لە شىعەرى
ھاوجەرخى عەمەدىدا. (محسەنى نىا، ۱۳۸۹: ۲۸)

له به‌غدا دەسکەوتن بە سەرچاوەکانی زانستی، جۆریک
سەرمایەی سەمبولیک بوو بۆ زانیان. زانیانی کورد بە‌پشت بەستن
بە خوێندنەوە، توانیان پلە و شونیی زانستی خۆیان لە گەت و گۆ
کردن و وانە وتنەوه و نووسین دامەزرادر بکەن و بەم شیوەیه،
کتیبخانەکانی به‌غدا، سه‌گۆی به‌رزبوونه‌وی پله و پایهی زانستی و
کوهمه‌لایمی زانیانی کۆجهری کوردستان هه‌م‌مار ده‌که‌را.

۳. شوینها ته کانی هزری، کلتوری و مه عریفی زانایانی کورستان بۆ به غدا

کۆچی زانیانی کوردستان بۆ به‌غدا، ته‌نیا سه‌ردانیکی گه‌شتیاری نه‌بوه، به‌لکو دیاردمیه‌کی هه‌مه‌چه‌شن بووه که شوێنهاته‌کانی به‌ربلای له‌ به‌شه‌کانی هه‌ر و ئه‌ندیشه‌، شوناس و مه‌عریفه‌ت به‌دوای خۆیه‌وه هه‌بوه. به‌غدا وەک ناومدیه‌کی په‌رس و پراوێژمه‌کانی ئیسلامی، به‌ستینه‌ی گۆرانکاری هه‌زی زانیانی کۆچه‌ری بووه. تاووتوێکردنی شوێنهاته‌کانی ئه‌و کۆچکردنانه، دهرخه‌ری ئه‌وه‌یه که په‌یوه‌ندی نێوان زانسته‌ی کوردستان و به‌غدا، ریکه‌سته‌ن و شتوای تازه‌ی فه‌ره‌نگ و ئه‌ندیشه‌ی به‌دواوه‌یه‌وه.

۱-۳. دست گه‌یشتن به زانست و هزری به‌رفراوان

له گرنگترین شونځهاتهكانی هزری كۆچی زانایانی كورد، دهست پێ راگهیشتنی ئهوان به ئاسۆی رووناکی زانست و ئهئدیشهی ئیسلامی چههند ناوچهیی و بهرفراوان بوو. له بهغدا، زانایانی كورد لهگهڵ بزوتنهوهكانی هزری رووبهروو دهیوون و به ناچاری تووشی گهت و گۆ و ههلسهنگاندن و بیساندانی تواناییهكانی زانستی خۆیان

و نازادی زانستی و بهره‌وام بوونیان به چالاکیه‌کانی دینی، روو بکهنه شاری به‌غدا.

۱-۵. هیزی راکیشەری نابووری و بواری ژیان: بەغدا، وەک پایتەخت و ناومەندی نابووری، کەم و پەلی ژیان و لایەنگریەکانی حکوومەت و خەڵکیشی بۆ زانیان پێک دەهێنا. وانە و تەمە لە قوتابخانەکانی حکومی، پێش نوێژی مزگەوتەکان و وەرگرنتی مانگانی لە ناومەدەکانی دینی لە وێنە ھۆکارەکانی، کۆچی زانیان بوو بۆ بەغدا لەماوەی ۲ سەدەیی رابردودا.

۱-۶. پهری فیرکاری تازه و ناووندهکائی تازهی زانستی: له سهردهمی ئیستادا، دامهزراندنی زانکۆ و ناووندهکائی بالای خویندن و تووژینهوه و ناووندهکائی رسمی دینی له به‌خدا، هوکاری گرینگ بووه‌بو سهردانی کردن و مانهوهی زانایانی کورد. زۆرینهی زانایان بو پهرومرده بوونیان له دوخی فکری تازمدا، به‌خدیایان بو چالاکیی زانستی هه‌له‌مه‌ژارد.

۲. پەرتووخانەکانی بەغدا و رۆڵیان لە کۆچی زانیانی کورد و گەشە کردنیان:

يەمىكىك لەمۇ ھۆكۈرانەنى كە كەمىتر باسى لىيۇە كراوۋە؛ بەللام رۇلىكى بىرچاۋى ھەمبۈۋە لە كۆچى زانايان بۇ بەغدا، ئەگەرى دەستگەيشتى راستەمخۇ و بىردەوام بوۋە بە پىرتووكخانى گەورەكان لە بەغدا. بەغدا بە پىچەمانەنى زۆرىك لە ناۋىندەكانى زانستى، نەمەك تەنيا شۈينى فېربون و وانە وتنەۋە و گەتوگۇ زانستى بوۋە، بەلكو ۋەك يادگە و حافىزەى نوۋىسراۋى جىھانى ئىسلام واپو. ئەۋ يادگەيەى كە بۇ زانايانى كورد، ئەگەرى رۇيشتن لە سنوورەكانى زانستى ناۋچەى كوردەۋارى و گەيشتيان بۇ ئاسۋى گەش و روۋناك و بىر بلۋى زانستى و مەعەرىفەتى بىك دەھنا.

هەرچەندە لە کوردستاندا، حوڤەری گەورە زانستی بوونیان
هەبوو و مەزنتزینی شاعیران و ئەدیبان و نووسەریان لێ بەرھەم
هاتوو، بەلام دەستکۆنتی زانیان بە سەرچاوەکان سنووردار بوو
و بەغدا هەر لە سەرمتای سەدەکانی یەکەمی ئیسلامیدا تا ئێستا،
خاوێن پەرتووکانەکی گەورە و هەبوونی دەستنووسی زانیانی
گەورە بوو و ئەمۆش وایکردبوو، کە زانیانی کورد بۆ پەڕە
زانستی و توێژینەوه و نووسینی بەرھەمەکانیان رووبەکنە بەغدا و
لەوێ بڕیننەوه. کتێبخانەکانی بەغدا، چ کتێبخانە وەفقیەکان،
مەزگوتەکان و قوتابخانەکان و کتێبخانە تاییەتیەکانی زانیان، ئەنیا
کوگای کتیب نەبوون؛ بەلکو ناوەندێک بوون بۆ گفت و گۆ،
پەرۆز نووسی، رەخنە و بەرھەمی زانستی. هەر لە سەردەمی
سەلجوقیەکان، کتێبخانەکی مەدرەسەکی نیزامییەکی بەغدا لە سالی
(١٠٦٦)ی زایینی دامەزرا و ٧ هەزار بەرگ کتیبی تێدا بوو.
(امین، ١٣٤٥: ٧٠٤)

ههروهها بازاری به‌غذا له میژوودا بیجگه له شوینی
دهستکهرتی کتیب له بابهرتی همهرنگ، شوینییک بووه بو
کۆبوونه‌وی زانایان و گفت و گۆی زانستی. (دائی، ۱۳۹۹: ۵۷۰)

له به‌غدا له‌سەر کوردستان و کوردستان له‌سەر به‌غدا و هه‌روه‌ها و لاتانی دیکه‌ی ئیسلامی و کۆچی زانیان له‌ رووداوێکی تاکه‌کەسی بوو به‌ دیاردیه‌کی پێکهاته‌یی. بۆ نمونه؛ جهمیل صدقی زه‌هاوی وەک زانیایه‌کی هه‌لکه‌وتوی کورد له‌ به‌غدا له‌ ساڵی ۱۳۱۳ی هه‌تاوی، ریکه‌وت له‌گه‌ڵ ۱۹۴۳ ی زایینی، بۆ به‌شداری له‌ کۆنگره‌ی هه‌زاره‌ی فیرده‌وسی ده‌چینه‌ تاران و جگه‌ له‌ چاوپێکه‌وتنی له‌گه‌ڵ شاعیران و ئه‌دیباانی ئێرانی، وەک (ملک الشعراى بهار، ۱۲۶۵ - ۱۳۳۰ ک.ه) دوو قه‌سیده‌ له‌ مه‌دحی فیرده‌وسیدا ده‌نووسی به‌ زمانى عه‌ره‌بى و فارسى. قه‌سیده‌ عه‌ره‌به‌که‌ی ۷۸ دێره‌ له‌ به‌حرى خه‌فیدا. ئه‌مه‌ دێریکی قه‌سیده‌ عه‌ره‌به‌که‌یه‌تی:

انت فى شعر کان فتحا مبینا و اخذ من اولئک الخالدینا
(زه‌هاوی، ۱۹۹۵: ۵۲)

(ملک الشعراى بهار)یش، جهمیل صدقی زه‌هاوی، به‌ شاعیریکی نیشتمان په‌روهر و سه‌ف ده‌کات و ده‌لێت:

راست پرسم راستگو مانند صدقی جمیل / کى وطن خواهی
سخن‌گستر به‌ دوران دیده‌ای
(بهار، ۱۳۵۴: ۶۷۹)

وه‌ له‌ شینی ئه‌ودا، جهمیل زه‌هاوی به‌ (سلطان سخن) ناو دینی:
دجله‌ بغداد در مرگ زهاوی خون گریست/ نى خطا گفتم که شرق
از نیل تا سیحون گریست
اشکر یزان شد عراق از ماتم فرزند خویش/ همچو یونان
کز غم هجران افلاطون گریست
زین بلای عام یعنی مرگ سلطان سخن

مردم شهری به‌ شهر و بدو در هامون گریست
(هه‌مان)

۳-۶. داهینه‌کانی زانستی و کلتوری

کۆچی زانیایانی کورد بۆ به‌غدا، بوو به‌ هۆی داهینه‌ری زانستی و کلتوری که‌ له‌و رێگه‌وه‌، زانیایانی کورد له‌ گه‌شه‌ی زانست له‌ بواره‌کانی ته‌فسیر، هه‌دیس، فیه‌ و ئوسولی فیه‌ و ... ، رۆلێکی به‌رچاویان هه‌بێ. به‌ر هه‌مه‌کانی زانیایانی کورد له‌ماوه‌ی میژوودا، به‌رده‌وام بوونه‌ته‌ سه‌رچاوه‌ و که‌لکیان لێوه‌گیراوه‌. ته‌نانه‌ت گه‌لی کورد، هه‌رکات باس له‌ میژووی کوردستان بکات، جگه‌ له‌ هه‌ول و کۆشه‌یه‌کانی مه‌لا و زانیایانی کورد هیچ نووسراویکی ئه‌وتۆ له‌به‌رده‌ست دانین که‌ رووی مه‌جلیسیان هه‌بێ. (ره‌شید شه‌ریف، ۲۰۲۲: ۶)

بۆیه‌ زانیایانی کورد به‌رده‌وام وەک ئه‌ستێرمیه‌کی دره‌شاوه‌ له‌ ته‌راتێندا بوونه‌ و هه‌موو قوربانه‌کانیان به‌ چرای زانست و مه‌عریفه‌ت پر نوور و رووناک کردۆته‌وه‌ و پێشه‌نگی داهینه‌انی زانستی بوونه‌ له‌ زانسته‌کانی جو‌ربه‌جو‌ر و میژووی زانیانمان گه‌واهیدری ئه‌م راستییه‌ن.

ده‌بوون. ئه‌و پرۆسه‌یه‌ بوو به‌هۆی به‌دییه‌انتی جو‌ریک به‌ر فراوانی زانست که‌ زانای کورد له‌ کۆمه‌لگای زانستی جیهانی ئیسلامدا وەک ئه‌ستێرمیه‌ک ده‌دره‌وشایه‌وه‌. دۆخی به‌غدا وەک پایته‌ختی ئه‌ندیشه‌ی جیهانی ئیسلام و هه‌بوونی زانیایانی لێهاتوو، به‌غدا ی کردبوو به‌ ئامانجی سه‌ره‌کی کۆچ کردنی زانیان. (حاجی ته‌قی، ۱۳۸۸، 59) هه‌ل و مه‌رج و ئامانجی کۆچ، ئاماده‌بوونی زانیایانی کورد له‌ به‌غدا و هه‌کوویه‌ک نه‌بووه‌. هه‌ندێک له‌ زانیان بۆ به‌ده‌ست هه‌ینانی زانستی زیاتر و به‌ ئامانجی ده‌ستکه‌وتن به‌ پله‌کانی زانستی کۆچیان کردبوو بۆ به‌غدا و هه‌ندیکیش هاوڕێ بنه‌مه‌اله‌که‌یان که‌ پێشتر کۆچیان کردبوو، له‌وێ له‌دایک بوون؛ به‌ نمونه‌، جهمیل صدقی زه‌هاوی که‌ له‌ ۱۸ی حوزمیرانی ساڵی ۱۸۳۶ی زایینی له‌ به‌غدا له‌دایک بووه‌. (زه‌هاوی، ۲۰۰۴: ۵)

۳-۲. گه‌شه‌ی رێدووزی به‌راوردکاری و رۆحیه‌ی ره‌خنه‌ی زانستی

که‌شی زانستی به‌غدا، که‌ دامه‌زراو بوو له‌سه‌ر گه‌ت و گۆ له‌به‌ینی مه‌نه‌ه‌ج و مه‌که‌ته‌به‌ فیه‌قی، که‌لامی و هه‌زرییه‌کان، رۆلێکی به‌رچاوی هه‌بووه‌ له‌ گه‌شه‌پێدانی نیگای به‌راوردی زانیایانی کوردستان. ده‌ست پێ گه‌یشتن به‌ سه‌رچاوه‌کان و مامۆستایان له‌ مه‌زاهیه‌ی ئیسلامی و هه‌تد، ئه‌وانی بۆ ره‌خنه‌ی زانستی و هه‌له‌سه‌نگاندنی بیر و بۆچوونه‌کان هان ده‌دا. ئه‌م گۆرانه‌کاریه‌یه‌ له‌ به‌ر هه‌مه‌کانی زانیایانی کوردی دانیشتووی به‌غدا به‌رچاوه‌.

۳-۳. گۆرانه‌کاری زمان و شیوازی زانستی

یه‌کێک له‌و شوێنه‌تانه‌ی که‌ که‌س ئاوری لێنه‌داوته‌وه‌، گۆرانه‌کاری له‌ زمان و شیوازی نووسینی زانیایانی کورد بووه‌ له‌ به‌غدا. هه‌بوونیان له‌ شوێنێک که‌ به‌ پێوه‌یه‌کانی بالای نووسینی زانستی، بوو به‌ هۆکاری ئه‌وه‌ی که‌ به‌ر هه‌مه‌کانی زانیایانی کورد له‌رووی پێکهاته‌ و به‌لگه‌هه‌ینه‌وه‌ به‌ پشت به‌ستن به‌ سه‌رچاوه‌کانی باوه‌ڕپێکراو و ریک و پێکی واتایی ده‌وله‌مه‌ندتر بن. ئه‌م گۆرانه‌کاریه‌یه‌ له‌رووی شیواز، به‌تایبه‌تی له‌ ۲ سه‌ده‌ی دواییدا بوو به‌ هۆکاری راگواستنی شیوازه‌کانی تازه‌ی نووسین له‌ به‌غداوه‌ بۆ کوردستان و کاریگه‌ری هه‌بوو له‌سه‌ر چینی دوايي له‌ خوێندکاران و زانیان

۳-۴. پێداچوونه‌وه‌ به‌ شوناسی کلتوری زانیایانی کورد

ژيان و چالاکی له‌ به‌غدا، زانیایانی کوردی له‌گه‌ڵ باهه‌تی شوناسی کلتوری رووبه‌روو ده‌کرده‌وه‌. زاناکان له‌ شاریکی چه‌ند قه‌ومی، چه‌ند مه‌زه‌به‌ی و چه‌ند زمانه‌، ناچار ده‌بوون پێداچوونه‌وه‌ به‌ کوردبوون و موسوڵمانبوونی خۆیان بکه‌ن. ئه‌وه‌ بوو که‌ له‌م دۆخه‌دا شوناسپێکیان بۆ به‌دی ده‌هات له‌ چوارچێوه‌ی شوناسی ئیسلامی - زانستی، و به‌هیچ شێوه‌یه‌ک شوناسی نه‌توهمیه‌یان په‌راوێز نه‌خست و هه‌ینه‌ده‌ش زه‌قیان نه‌ده‌کرده‌وه‌ و ئه‌وه‌ش کاریگه‌ری گرنگی هه‌بووه‌ له‌سه‌ر تێروانیی کلتوری زانیایانی کورد به‌ کۆمه‌لگای خۆیان، که‌ کاریگه‌ری بخاته‌ سه‌ر چالاکی زانستی ئه‌وان.

۳-۵. به‌دییه‌انتی تۆره‌کانی کلتوری و زانستی به‌رده‌وام

کۆچی زانیایانی کورد بۆ به‌غدا، بوو به‌هۆی به‌دییه‌انتی تۆره‌کانی زانستی و کلتوری فره‌ناوچه‌یی که‌ بریتی بوو له‌ په‌یوه‌ندی مامۆستا و قوتابی، هاوکاری زانستی، ئالوگۆری کتێب و هه‌ز و ئه‌ندیشه‌ی ئه‌م په‌یوه‌ندیانه‌، یارمه‌تیدەر بوون بۆ به‌رده‌وامی کاریگه‌ری هه‌زی

۲-۷. یاراستن و راگواستن، میراتی، کلتووری کوردی

کوردستان به هه‌بوونی سه‌دان حو‌ج‌ره و چه‌ندین خان‌ه‌ق‌ای سه‌ر به دوو ته‌ریقه‌تی ق‌اد‌ری و نه‌قه‌شه‌بن‌دی، و مک سه‌ره‌کی ته‌رین به‌شه‌ک‌انی شه‌رستان‌یه‌تی خۆره‌له‌اتی ناوه‌راسته و جیهان، مه‌تراته‌کی هه‌مه‌چه‌ش‌نی له‌ زمان و ئه‌ده‌یه‌ات، عه‌رفان و خ‌واناسی، زانسته ئه‌سه‌لامه‌که‌ان و داب و نه‌ریتی کۆمه‌له‌یه‌تی، له‌ خۆیدا جی‌کر‌دۆته‌وه. زانیانی کورد که هه‌موویان په‌روه‌ده و په‌نگه‌شته‌وی دوو مه‌له‌بن‌دی به‌هه‌زی زانسته و عه‌رفانی بو‌ونه، رۆژیکه‌ی گه‌رینه‌گیان هه‌بو‌وه له‌ یاراستن و راگه‌سته‌تی ئه‌م سه‌مانه‌ ک‌لتۆره‌یه‌.

زانایانی کورد، به تایبەتی لە ڕیگەی شیعەر و ئەدەبیاتەوە، بە تایبەتی شیعری عێرفانی، وەک بەهێزترین ئامرازى راگواستنى میراتی کلتوورى، بەهەریان وەرگرتووە. زمانى کوردیان وەک مەتەریز و سەنگەریک زانیوە بۆ پاراستنى فەرھەنگ و میژوو و ئەدەبیات و پەناگەى شوناسى نەتەوییى. وەک شارەزایان دەلێن، کە زمانى ھەر نەتەویەک کلیلى ناسینی فەرھەنگى ئەر نەتەویە (محسنى، ١٣٧٠: ١١٧) شاعیران و ئەدیبانى کورد کە ھەركامیان، زانای نایینی لێھاتوو بوونە، بە ھۆننەوی شیعری ئەخلاقى، عێرفانى و کۆمەڵایەتى بە زمانەکانى کوردی، فارسى و عەرەبى و تەنانت تورکیش، جگە لە زیاتر دەولەمەندترکردنى ئەدەبى کوردی، بوون بە ھۆکارى پەڕەى زمانى پێوەر و ستاندارد. تەراڤگێل، بەم شێوە پێناسەى زمانى پێوەر دەکات و دەلێت: شێوە زمانیکە کە لە رۆژنامە و چاپەمەنیدا و لە قوتابخانەکان و ناوئەدەبى زانستى پێى دەرھێنن و پێى دەرھێن و لە میدیا و راگەیاندن بەکار دەھێنرێت. (تەراڤگێل، ١٣٧٦: ٢٣) و بەم شێوە شیعەر بوو بەھۆى راگەیانەرى راگواستنى تایبەتمەندیەکانى ئەخلاقى، دینی و شوناس و کلتوورى کوردی بە ھۆى ھەول و کۆششى بێ-وچانى ئێوان لە دارمان و نەمان و فەوتان رزگارى بوو. چونکە باش ھەستیان بەوە کردووە کە بێ-توو زمان و ئەدەبیاتی کوردی تووشى کالێونەوەر بێت، ئێوە بە دانیاییە، شوناسى کلتوورى و نەتەوییى بەرو تێوانە دەروات. بۆیە زانایانى کورد بە تایبەتى ئێوانەى لە بەغدا و ولاتانى ئیسلامى بوونە و نووسراویان ھەبە، ناگادارى رەگ و ریشەى زمانى و قەومى خۆیان و لە سەرچاوەکانى میژووییىدا بە زانناوى (الکردى) و (الکرد) دەناسرێن. وەک نمونە، عەللامەى بێنوشى لە کۆتایى نووسراو و بەرھەمەکانى، ناوى خۆى بەم شێوە تۆمار کردووە: الملا عبدالله البیتوشى الشافعى الکردى الآلانى. (البیتوشى، ٢٠٠٥: ١٥)

له رووی پاراستن و راگواستنن ئهو میراتموه، زانیانی کورد له سهندهری هزر و ئهزدهشی ئیسلامی (به‌غدا)، به‌دوام له هه‌ولی ئهو دابوونه که گه‌له‌که‌یان ئابین دۆست و نیشتمان پهرور بن. به نمونه نووسراو و شیعهره‌کانی زانیان و شاعیران، و مکه هه‌ژار، هه‌مین و مامۆستای مودهر پریس و سهرتر تا ده‌گا به جهمیل صدقی زه‌هاوی و موفتی زه‌هاوی و ده‌یان و سهندانی تر له زانیانی کورد، گه‌واهیدهری ئهم راستیه‌ین و رۆلێکی گرینه‌کیان گه‌راوه له پاراستنی شوناسی کوردی.

بهره‌هم و نوسراوه‌کانی یاکی زانیارانی کورد

۳-۸. نال و گوری زانستی و کلتوری

دهيکهنه باراني رحمت يو وهتن بيته حيات

ئەو خەزىنەى و ايژئوى ھېزى زانبارى گەلە

دیتہ بہر جاوی ھموکس و ھک لہ ساوا خور ھلات

(عہتوفی، ۱۳۹۱: ۲۴)

کۆچی زانایانی کورد بۆ به‌غدا و مانه‌وه‌یان لهم‌ شاره‌، که به بۆ‌چوونی (ابوالفرج البیضا): [هی مدینه السلام، بل مدینه الاسلام]، (حموی، ۱۹۷۷: ۴۶۱) بوو به‌ هۆی ئال و گۆری کلتووری و زانستی به‌ربلآو له‌ نیوان و لاتانی ئیسلامیدا. پیه‌مندی دوولایه‌نه‌ی نیوان زانایانی جیهانی ئیسلام (له‌ به‌غدا) له‌ هه‌موو مه‌زه‌ه‌بیی ئیسلامیه‌وه‌، زۆر به‌ربلآو و به‌رچاو بووه‌. وانه‌گوتنه‌وه‌ و گه‌فت و گۆڤانیان به‌غداي کردبوو به‌ ناوه‌ندی متمانه‌پێکراوی زانستی و کلتووری و زانایان به‌رده‌وام هات و چۆی به‌غدايان کردووه‌. (قربان نژاد، ۱۳۹۹: ۲۲۳)

زانایانی کوچمیری کورد به دست پیراگه‌یشتنیان به سەرچاو مەکانی زانستی له به‌عدا له هه‌م‌وو به‌شەکاندا، ده‌ست‌که‌وتی باشیان هه‌ب‌وو. هه‌روه‌ها ئه‌و کۆچه، بۆته‌ه‌وی گ‌واسته‌م‌وی ک‌لتور و زانستی ک‌وردستان بۆ به‌عدا و له‌وێشه‌وه‌ بۆ ک‌وردستان. ئه‌م ئال و گ‌ۆریه‌ ک‌لتوری و زانستیه‌، ه‌ۆکاری بوژاندنه‌وه‌ و گ‌ه‌شه‌ی زانست بووه‌ له‌ به‌عدا و تهنهن‌ت له‌ جیهانی ئیسلامیش. زانایانی ک‌ورد له‌ گ‌ه‌شه‌ی نووسینی میژووی ئیسلامی و ئه‌ده‌بیاتیشدا، ده‌ستیک‌ی بالایان هه‌ب‌وو و توانیویه‌ له‌گ‌ه‌ڵ میژوونووسان و ئه‌دیانی گ‌ه‌لانی‌تر په‌ی‌وه‌ندیان هه‌ب‌ی و به‌م شێوه‌ کاریگ‌ریان هه‌ب‌وو له‌سه‌ر بزوتنه‌و مەکانی ه‌زی و ئه‌ده‌بی ئه‌و کات و به‌ نووسینی شیع‌ر و به‌ر هه‌مه‌که‌انیان، به‌ تایبه‌تی به‌ زمانه‌که‌انی عه‌ره‌بی و فارسی، که‌ پاشا و ده‌سته‌لاتداری م‌ولکی زانستی و ئه‌ده‌بی ئه‌م دوو گ‌ه‌له‌ب‌وونه‌، بوونه‌ته‌ ه‌ۆکاری ده‌وله‌مه‌ندکردنی زیاتری ئه‌م زمانانه‌ و گ‌ه‌لی عه‌ره‌ب و فارس، له‌و روویه‌ ته‌واو قه‌رزاری زانایانی ک‌وردن له‌ماوه‌ی میژوودا.

فارس و کورد و عرب هر سیم به ده قتر گرتووه

نالئ ئهمرو حاکمئ سئ مولکە دیوانئ ههیه

(نالی، ۱۳۸۹: ۶۳)

شیخ محمدمهدی خال (۱۹۰۴ - ۱۹۸۹ز)، له کتبی موفتی زه‌هاویدا دملیت: بیستم له کتبیخانه‌ی موحامی ماموستا عزیز عمرزوی‌دا، س‌ی قه‌سیده‌ی فارسی زور به‌ری هییه‌که یه‌کیکیان به‌بونه‌ی هانتی (ناصرالدین شاه) به‌غذا گوتوو‌یه‌تی. (خال، ۲۰۱۸: ۶۲)

هر وه‌ها له ستایش، خوی گهور د‌ا هر به‌فارسی دملی:

کاریگری زانایان و نهدیانی کورد لهسەر بزوتنهوهکانی هزری و مه‌عریفی له هه‌موو جیهانی نیسلامیدا.

له‌سەر ئهم ئایه‌ته‌ پیرۆزه : (وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرْنِي آلَئِكَ قَالَ لَنْ تَرَانِي) (143/ اعراف)، لای شاعیران و زانایانی خواناسی به‌رزی گۆرمپانی نهدمی فارسیه‌وه، لیکدانه‌وهی جیاواز کراوه و هه‌رکام به‌ جۆریک هه‌لسه‌نگاندنیان بۆ کردووه. به‌ نمونه‌:

شیخی سه‌عدی (وفات ٦٩١ک) به‌ مه‌حکمی عه‌قه‌وه هه‌لیده‌سه‌نگینیت و ده‌لێت که بۆ و لامیک که نه‌رینی بی‌ت، ئیتر نابێ پرسیار بکری و ته‌واو له‌سەر ئهو باوه‌رمیه که وجود هه‌بوونی خوا ﷻ له‌ ناو ده‌له‌وه کافو به‌سه.

چو رسی به‌ طور سینا (أرنی) مگو و بگذر که نیرزد این تمنا به‌ جواب (لن ترانی)

به‌لام حافیزی شیرازی (٧٢٧ - ٧٩٢ک) بۆچوونی جیاوازه‌وه عاشقانه لیکدانه‌وه‌وه ده‌لێت که ده‌بی پرسیار بکری، چ وه‌لام بدریته‌وه یا خۆد نا، هه‌ر ئه‌وه که ده‌نگی مه‌عشوق نه‌بیستری، ئه‌مه خۆی کافیه.

مه‌ولانا (٦٠٤ - ٦٧٢ک) که سه‌راپای وجودی عیرفانه، عاریفانه لیکدانه‌وه‌ی بۆ ده‌کات و ده‌لێت که چ مه‌عشوق (خوا) ببینم و چ نه‌یبینم، گرینگ نییه‌وه گرنگ ئه‌وه‌یه که خوا ﷻ هه‌میشه له‌ ناخی ده‌لدایه‌وه ئه‌مه خۆی کاکلی خواناسیه.

(أرنی) کسی بگوید که تو را ندیده باشد تو که با منی همیشه چه (تری) چه (لن ترانی)

مه‌ولانا خالیدی نه‌قشه‌بندی شارم‌زووری (١١٩٠ - ١٢٤٢ک)، به‌ هه‌مان بۆچوونی حافیز، عاشقانه له‌ بابته‌که دواوه.

چو رسی به‌ طور سینا (أرنی) بگو و مگذر شنوی ز دوست حرفی اگر چه (لن ترانی)

مه‌لا مه‌حمودی کوری شیخ ئهمینی نه‌قشه‌بندی بیژو، عاریفانه لیکدانه‌وه‌ی بۆ ده‌کات و ده‌لێ: له‌سەر کپوی سینا خه‌مۆش و بیده‌نگ به‌و هه‌یج قسه‌بی مه‌که، چونکه مرو‌ف به‌ بیده‌نگی خۆی به‌ ئواتی ده‌لێ نه‌گات و له‌ (أرنی) (لن ترانی) به‌هرمه‌ند ده‌بی‌ت.

بر خود دهد خموشی به‌ سخن میا که سینا به‌ خموشی کام برد از (أرنی) و (لن ترانی)

(نه‌قشه‌بندی، ٢٠١٢: ٣٠-٢٩)

صافی هیرانی ده‌لێ: که بۆ ده‌لێ شه‌یدای من تو ز قالیک له‌ نووری ته‌جه‌للای په‌روهر دگار ﷻ کافیه‌وه چاوه‌ری وه‌لامی (لن ترانی) ناکات، چونکه سه‌راپای وجودی گر ده‌گری‌ت و له‌ عه‌شقی خوادا ده‌توێته‌وه هه‌م عاشقانه‌وه هه‌م عاریفانه له‌سهری ده‌وتی‌ت.

همین موسی دل یک ذره نور جلوه‌ات کافی ست / مگویی (لن ترانی) چون سراپا طور می‌گردد

(دیوانی صافی، ٢٠٠٤: ٤١١)

جز از تو کس نکند درد را دوا غیر از تو کس ندهد حاجتی روا

خواهیم حاجت خود از تو نه زماسوی با ما در احتیاج بود ماسوی سوا

خودایه! تو نه‌بی‌ت کهس ده‌ردنیک ده‌رمان ناکات تو نه‌بی کهس (نامانگه‌وری‌هک) به‌ واتای ده‌سته‌نگی و هه‌زاری، (خال، ٢٠١٨: ٥٨١) لانابات. خودایه پیویستی خۆم هه‌ر له‌ بۆ دوا ده‌که‌م. چونکه بی‌جگه له‌ تو هه‌موو کهسینیک و مک من چاوه‌روانی ده‌ستی تۆن. (هه‌مان)

صافی هیرانی (١٨٧٣ - ١٩٧٧ز)، شاعیر و خواناسی به‌ناوبانگی کورد، موفتی ئاسا به‌ زمانی پاراوی کوردی ده‌لێت:

ئه‌ی صافی‌بی هیرانی ئه‌ولادی عه‌لی و ثانی / چاره‌ت له‌ په‌ریشانی ده‌رگانه‌یی شاییکه

(دیوانی صافی، ٢٠٠٤: ٢٦٥)

راسته‌وخۆ ناماژه ده‌کاته ئهم ئایه‌ته‌ پیرۆزه : (أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ) زمر/٣٦ واته: ئایا ته‌نیا خوا بۆ به‌نده‌ی خۆی به‌س نییه؟ (که‌س ده‌ردنیک ده‌رمان ناکات، تو نه‌بی)

بۆیه صافی، ده‌لێ که ته‌نیا خواجه ﷻ که فریادرسه و هه‌ر ئه‌و چاره‌ساز و لێبوردیه و شیاوی په‌نا بۆ بردن و خوشه‌ویسته. دیاره چوارچۆیه‌ی بیرو باوه‌ر و هزری صافی، به‌ره‌و باغی ته‌ریقته‌ت خه‌ملیوه که به‌ شیوه‌ی جوان و ناسک و پرس‌و‌وز و هه‌ست، ئالا و والای نه‌خشین و نه‌قشی ره‌نگینی هه‌ناوته‌ ناراو و ده‌سته‌واژه و راز و نه‌هه‌یه عیرفانه‌کانی، زۆر له‌ روو له‌ناو هۆنراو مه‌کانیدا خۆده‌نوین، وه‌ پیویستیان به‌ شیکاریه‌کی زانسته‌ی عیرفانی هه‌یه بۆ ده‌سته‌به‌رکردن و دۆزینه‌وه‌ی مه‌به‌ست و مو‌رادی شاعیر که بابته‌ی ئهم وتاره نییه.

موفتی زه‌هاوی (١٧٩٣ - ١٨٩٠ز) به‌ زمانی عه‌رمی هۆنیویه‌تی که:

معظم خلق الله فيهم معزز لهذا تحاذي بالعيون المناظر

واته، هه‌ر کهسینیک به‌ چاوی سه‌نگین و گران ته‌ماشای خه‌لکی بکات، خوشی سه‌نگین و گران ده‌بی‌ت له‌ ناویانا. جا هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که‌وا چاویلکه هه‌میشه ئه‌خه‌ریته‌ چاو، (هه‌مان، ٧٠)

له‌ بابته‌ی بالاده‌ستی زانایانی کورد و شاره‌زاییان له‌ زانسته‌کان و زمانی نه‌ته‌مه‌کانی‌تر، چ ئه‌وانه‌ی له‌ به‌غدا سه‌ریان هه‌لداوه و چ ئه‌وانه‌شی له‌ شوێنه‌کانی‌تر و له‌ خودی کوردستان، بالیان به‌سهر ئاسمانی زانسته و ئه‌ده‌بیاتدا که‌شاندبێ، گه‌لێک نمونه‌ هه‌ن، که شیکاری و لیکدانه‌وه‌ی ئهم بابته‌ پیویستی به‌ نووسینه‌ ده‌یان په‌رتووکه و له‌و توێژینه‌وه‌دا ناکری به‌ته‌واوته‌ی مافی خۆی پێدري. ته‌نیا ده‌کری و مک نمونه‌ دوو بۆ سه‌ بابته‌ بخه‌ریته به‌ر نیگای وردبینه‌ی توێژمه‌ران و پینووس به‌ده‌ستان، بۆ شیه‌له‌کاری زیاتری

ههروه‌ها، رۆڵ و کاریگه‌ریان هه‌بووه له پاره‌ستنی شوناسی دینی، یه‌کریزی مه‌زه‌بی و گرینگیدان به پاره‌ستنی شوناسی کوردی.

Abstract

The migration of Kurdish scholars to Baghdad was not merely an ordinary geographical movement from one region to another. In reality, this represented a transformation of scientific centers and a natural continuation of geographical knowledge and information within Islamic countries. Baghdad, as the capital of thought and intellectual discourse and the center of scientific wealth in the Islamic world, created an environment where talented individuals educated in Kurdish geography could better develop within scholarly circles of jurisprudence, mysticism, literature, philosophy, and other domains, becoming radiant stars in the firmament of science.

In this research, an attempt has been made to analyze and utilize perspectives on scientific centers and knowledge circulation to explore the less-discussed factors behind scholars' migration. The research's analyses reveal that the migration of Kurdish scholars to Baghdad was not solely due to scientific and social necessities, but became a catalyst for a type of scientific transformation whose consequences are observable at both individual and civilizational levels.

From an individual perspective, confronting Baghdad's scientific centers led to methodological exchanges, expansion of intellectual horizons, and the emergence of a new generation of scholars and muftis. At the civilizational level, this migration resulted in the emergence of new trends in jurisprudence and hadith, language and culture, which both enriched Baghdad and Kurdistan, causing significant mutual transformations.

This research demonstrates that the migration of Kurdish scholars to Baghdad was not just an event, but a critical link in the emergence of intellectual, scholarly, and knowledge movements in the region. Without understanding this link, the history of scientific changes in Iraq and Kurdistan remains incomplete.

Keywords: Kurdish Scientific Identity, Knowledge and Epistemology, Baghdad, Scholars' Migration

وہ مہویش (۱۸۳۶ - ۱۹۰۶ ز)، کہ لہ سال (۱۸۵۸ ز) لہ لایسن موفتی زہاوی کراومتہ ماموستای دمرس بیڑی مرگہوتی ئیمامی نہ عزم لہ به غذا (نیر اھیمی، ۱۳۶۴: ۲۹۳)، عاریفانہ دہلی:

(ارنی) و (لن ترانی) با نه‌لایت و نه‌شنه‌وی موسا

به سائیل نادری ئهوهی دهرخواردی میوانه

(نه‌قشبه‌ندی، ۳۰)

۳-۹. پاراستنی شوناسی دین و جهخت کردنیان لهسه ر
یایه ندیوون به مه زه به یوه:

پاراستنی شوناسی دینی، یه‌کێک له‌ کۆڵمه‌که‌کانی سه‌مه‌کی به‌رده‌وامی چالاکی کلتووری و کۆمه‌لایه‌تی زانایانی کوردبووه. له‌ ماوه‌ی میژوودا، زانایانی کورد جگه‌ له‌ هه‌ولدانیان بۆپاراستنی بیر و باوه‌ری ئیسلامی رۆڵێکی گرینگیان هه‌بووه‌ له‌ پابه‌ندبوونی زانایانه‌ به‌ مه‌زه‌به‌که‌کان، به‌ تایبته‌ به‌ مه‌زه‌به‌ی شافیه‌ی و بۆ دامه‌زراندنی یه‌که‌زی مه‌زه‌به‌ی و راگواستنی ئیسلامی، چالاکیان نواندوه‌.

له كوردستان هەر له سهرمئای ئیسلامهوه، گهورمترین ناومندی زانستی دینی بووه و حوچره و خانهقاكان شوینی پهرموردیوونی ههزاران زانا و ئهدهیبی گهواره بووه، كه له روى دینی یهوه له چوارچێوهی مهزهبهكانی ئیسلامی، به تایبتهی مهزهبهی شافعی چالاکیان كردوه. كهسایهتیهكانی وهك، ئیبن سهلاحی شامزوری (٥٧٧ - ٦٤٣ك)، ئیبن خهلهكان (٦٠٨ - ٦٨١ك)، شیخی سهرموردی (٥٤٩ - ٥٨٧)، ههتا دمگاته زانیانی سهدهی هاوچهرخ، رۆژنێکی بهرچاویان ههبووه له نووسین و بڵاوكردنهوی زانسته ئیسلامیهكان و پهرمێدانی بناغهكانی مهعریفهت و شارهستانیهت، له چوارچێوهی رۆچوونیان له شهڕیهت و تهریقهت، كه خۆی بهكێكه له تایبتهمهندهیهكانی شوناسی دینی زانیانی كورد.

تہ نجام

کۆچی زانیانی کوردستان بۆ به‌غدا، له ماوه‌ی میژوودا له گرینگترین رووداوه‌کانی زانستی و کلتوری جیهانی ئیسلام، هه‌ژمار ده‌کری، و بوو به‌هۆی به‌دییهاتنی تورمه‌کانی زانستی و کلتوری فرەناوچه‌یی یارمه‌تیدەر بوون بۆ به‌رده‌وامی کاریگری هزری له به‌غدا له‌سه‌ر کوردستان و کوردستان له‌سه‌ر به‌غدا و هه‌روه‌ها وڵاتانی دیکه‌ی ئیسلامی.

کۆچی زانیان، تهنیا دیاردهیهکی جوگرافیایی نبوووه، بهلکو پروسهیهکی کلتوری و هزری و مهعریفی، گۆرانکاری بهر بلاوی له میژووی زانست و شارهستانیهتی ئیسلامی بهداواه بووه. به رۆچوونیان له شهریعت و تهریقعت و به نووسین و بلاوکر نهوهی زانست و پهرمپیدانی بناغهکانی شارهستانیهت و مهعریفعت رۆلیان ههبووه.

ملخص

لم تكن هجرة العلماء الأكراد إلى بغداد مجرد انتقال جغرافي عادي من منطقة إلى أخرى، بل كانت في الواقع تحولاً في المراكز العلمية واستمراراً طبيعياً للمعرفة والمعلومات الجغرافية داخل الدول الإسلامية. فقد هيأت بغداد، بصفتها عاصمة الفكر والحوار الفكري ومركز الثروة العلمية في العالم الإسلامي، بيئةً مواتيةً للأفراد الموهوبين المتعلمين في الجغرافيا الكردية، حيث تمكنوا من التطور والنمو في الأوساط العلمية للفقه والتصوف والأدب والفلسفة وغيرها من المجالات، ليصبحوا نجومًا ساطعة في سماء العلم.

يسعى هذا البحث إلى تحليل واستخدام منظورات المراكز العلمية وتداول المعرفة لاستكشاف العوامل الأقل تناولاً وراء هجرة العلماء. وتُظهر تحليلات البحث أن هجرة العلماء الأكراد إلى بغداد لم تكن نابعةً فقط من ضرورات علمية واجتماعية، بل كانت حافزاً لنوع من التحول العلمي الذي تتجلى آثاره على المستويين الفردي والحضاري.

... من منظور فردي، أدى التفاعل مع المراكز العلمية في بغداد إلى تبادل منهجي، وتوسيع الأفاق الفكرية، وظهور جيل جديد من العلماء والمفتين. وعلى الصعيد الحضاري، أسفرت هذه الهجرة عن ظهور اتجاهات جديدة في الفقه والحديث، واللغة والثقافة، مما أثرى بغداد وكردستان على حد سواء، وأحدث تحولات متبادلة هامة.

يُبين هذا البحث أن هجرة العلماء الأكراد إلى بغداد لم تكن مجرد حدث عابر، بل كانت حلقة وصل حاسمة في نشأة الحركات الفكرية والعلمية والمعرفية في المنطقة. وبدون فهم هذه الحلقة، يبقى تاريخ التغيرات العلمية في العراق وكردستان ناقصاً.

الكلمات المفتاحية: الهوية العلمية الكردية، المعرفة والإبستمولوجيا، بغداد، هجرة العلماء

سەرچاوهكان

١. قورئانی پیروز.
٢. البیتوشی، الملا عبدالله (٢٠٠٥)، کفایة المعانی، شرحه: شفیع برهانی، دمشق، دار اقرأ.
٣. امین، د. حسین (١٣٤٥)، کتابخانه‌های بغداد در عصر سلجوقی، ترجمه: وحیدنیا، ش ٣٢، پرتال جامع علوم انسانی.
٤. ابن بطوطه (١٣٧٦)، سفرنامه، ترجمه: د. محمد علی موحد، ج ١، چاپ پنجم، تهران.
٥. بارانی، محمدرضا (١٣٩٢)، بررسی تاریخی تعامل فکر و سیاسی... در بغداد، قم.
٦. حموی، یاقوت (١٩٧٧)، معجم البلدان، ج ١، بیروت. دار صادر.
٧. خطیب بغدادی، احمد (١٤٢٧)، تاریخ بغداد، ج ١، بیروت.
٨. خال، شیخ محمد (٢٠١٧)، موفتی زه‌هاوی، ناماده‌کردنی: د. حمید کانی میرانی، سلیمانیه.
٩. (٢٠١٨)، فەرهنگی خال، همولیر. رۆژ ه‌لات.
١٠. دائمی، امیر حسین (١٣٩٩)، کتابخانه دارالعلم شاپور در بغداد، ش ٢، تاریخ علم.
١١. ترادگیل، پیتر (١٣٧٦)، درآمدی بر زبان و جامعه، ترجمه: محمد طباطبایی، تهران، آگاه.
١٢. رشید شریف، د. عرفان (٢٠٢٢)، باو‌ه‌شینی دل: ساغ‌کردنه و ناماده‌کردن، ته‌فسیر.
١٣. رزاق. جابر (١٣٩٢)، نقش دانشمندان مرو شاهجهان در نهضت فکری بغداد، ترجمه: زهرا اسحاقی، ش ٢٢، پیام بهارستان.
١٤. عه‌توفی، مه‌لا رسول (١٣٩١)، دیوانی توراو، سنه، بلاوکراوه‌ی نیمامی ره‌بیانی.
١٥. قربان نژاد، پریسا (١٣٩٩)، بانیان و مشایخ رباط‌های بغداد، ش ٢٧، مجله پژوهش‌های تاریخی ایران و اسلام.
١٦. محسنی نیا، ناصر (١٣٨٩)، جمیل صدقی زه‌اوی و زبان و ادبیات فارسی، ش ٢، گوهر گویا.
١٧. مه‌لا مسته‌فا، محمده‌د (٢٠٠٤)، دیوانی صافی، چاپخانه‌ی و مزارمتی په‌روهرده، همولیر.
١٨. محسنی. منوچهر (١٣٧٠)، مقدمات جامعه‌شناسی، تهران، نشر مولف.
١٩. نه‌قشبه‌ندی، شیخ رمثوف (٢٠١٢)، دیوانی گولزاری نه‌دهب، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی مناره همولیر.